

Seal satis ta issase kassi Hints'i Pohla-maale Mes-
sikäppa farrole sõnumid wima, pallus farro Tallinna tulla ja lubbas tedda fuñingaks tösta. Kui waña Messikäp sõbra firja olli luggenud, läks temä süddaa vägga röemsaks, ja törkumata ning julgest töttas temä Tallinna, fus miño issa tedda sure illoga wästo wöttis, filmapilgul Kriimfilm issanda hundile ja targa Irnabbeme määrale kaarnaga sõnumid läkitas ja neid ruttust nõu piddamisele senna kutsus; wies falla nõumees olli wennike Hints. Üks weike küllake, penniformad kaks lõune pool ülemiste järve, wallitseti kottotullemise paigaks. Seal istusid pikkal piimedal ööl meie nõumehhed ühhe wabbatmehhe urtsikus, ei möttelnud Juimala peale, waid furrat ja miño issa rahhapung sihhotasid nende süddamed furja tööle. Wöeti siis ühhel-meelel nõuks: meie armolisko fuñinga issandat tappa! Messikäppa fuñingaks üllendada, aujärje peale tösta, kuldkroniga ehitada ja meie Ma fuñingaks awwalifust fulutada. Selle peale wändusid wiekesti kindlat wannet. Kui kegi waña fuñinga sobradest wästo piddi törkuma, sedda lubbati libbeda seele ehk rahhoga leppitada, ehk kui need kaks ei aitaks soawäega ärrapelletada. Niña juhtusin koggemata fallaasja kuulda sama. Irnabbe olli Recjama ladal pääd wässitanud ja se läbbi rohke juttuliseks läinud, fus tormlase kombel naisele fallaasja lobbises; pärast kinnitas mehhike förwast naisele, suud pinni sul-

guda, ja mötles sellega oma ruñaluft kahhantada. Temä naine juhtus pühhapäwal kirriko teel miño waña moriga koffo, nemad aksasid maggasast juttu westima, esitels lastest, nabri naiste tannodest ja muust tühjast ašjast, agga lodus naisterahwa kombe järrel: enne kui jännes kolmikord aewastand — olli fallaassi miño naise förwüs. Kül piddi temma pärast sedda Irnabbeme eidele pühha kolmekuñingade nimel, enda au ning truuse, ihho ning inge peale tõutama fallaasja finni piddada; agga nisama pifkalt kui Irnabbeme eīmand keelt oškas kaitseda, seisis jut miño naishoke suus warjul. Koddo tulles räkis ta mulle asja pöhjani välja, andis pealegi mönne tunnistähhe, mis fallaasja piddi awwalbaina. Niña aksasi asja süggavast läbbi mötlema, kohhe tuli mulle ennemuistene konnade froksomine meelee, mis wimaks waña issa förwa taewa tungis. Konnad tahtsid fuñingat saba ja waljo sundmisse al ellada, kellel tännini lubba olnud iggas weeloigus passita likuda ja fuddo tehha, Niña issa wiškas esitels naero pärast valko neile jökke, ja kui konnad selle maggawa fuñingaga rahkul ei olnud, seabis uuna issa tonekurg neile fuñingaks, kes neid nüüd taggatiusab ning furnab, ja kussil rahho ei anna. Umetomal kombel walliseb tonekurg nende ülle; ful ohhirad nüüd ruñalad emä saebamise froksomist, agga mis ohkimine enam aitab: fuñinga pif nel on näppištaja."